

STUDIEKREDSBLADET

1 123456
FEBRUAR APRIL JUNI AUGUST OCTOBER DECEMBER
2de årgang 1975

STUDIEKREDSBLADET er et tværorganisatorisk UFO-tidsskrift, der har til opgave at skabe bedre kontakt samtlige danske UFO-studiekredse imellem.

STUDIEKREDSBLADETS formål søges efter bedste evne opfyldt gennem referater og andet relevant materiale fra de grupper, der sender deres materiale til redaktionen.

STUDIEKREDSBLADET vil forsøge at stimulere gruppernes interesse for fælles forskningsopgaver af UFO-mæssig karakter. Således modtager redaktionen gerne forskningsresultater fra grupperne med henblik på offentliggørelse i SB.

STUDIEKREDSBLADET er åbent for alles meninger om UFO-sagen. Ingen særinteresser plejes bevidst. Specielle UFO-emner offentliggøres i DEBATKASSEN, hvis indhold ikke nødvendigvis behøver at stemme overens med redaktionens opfattelse.

STUDIEKREDSBLADETS
REDAKTION/UDGIVER

Torsten Dam-Jensen,
Søndertoften 44,
DK 2630 Tåstrup,
(02) 99 53 62

Næste nr. af SB udkommer
omkring d. 1. okt. 1975

" A G U R K E - T I D "

Sommerperioden er dagbladenes "agurketid". Dette gælder også for SB's vedkommende. Samtlige studiekredse landet over holder ferie, hvilket medfører, at SB ikke kan bringe nyt materiale i form af mødereferater og lign. fra grupperne. Derfor kan dette sommernummer af SB forekomme meget tyndt.

Men det vilde være ukorrekt at påstå, at der intet sker på UFO-fronten herhjemme i sommerferien. En hjemlig UFO-begivenhed - UFO 75 - har netop fundet sted. Desværre synes kun et fåtal af UFO-interesserede at have fundet vejen til Thisted, hvor UFO-arrangementet finder sted. Måske ligger Thisted for langt borte? Eller programmet er måske for specielt til at kunne trække en større flok ufologer til Thisted? Kedeligt er det ihvertfald, at ikke flere har haft lyst til at udvide deres UFO-horisont i sommerferien! SB bringer omtale af UFO 75 i næste nummer.

SB har fået kontakt med en ny UFO-gruppe - Bornholms UFO Club. Gruppen bydes velkommen i SB. Redaktionen har fået tilsendt en lang række avisudklip, der tyder på, at BUFOC har et godt "tag" i den lokale presse.

Endelig ønskes læserne en god sommerferie !

Gruppe-NYT	3 - 5
DEBATKASSEN	6 - 13

N Y T F R A
B O R N H O L M S
U F O C L U B

MØDEREFERAT FRA BUFOC

Mødested: Bornholms Central-
 bibliotek, Rønne
Mødetid: 9.6.1975 kl. 19.30
Deltagere: Palle, Jørgen, Pre-
 ben, Christian, In-
 ge, Henning (3
 fraværende)

Vi begyndte aftenen med gennem-
gang af nogle ugeblads-artik-
ler:

1. artikel i bladet Rapport nr. 19. "De siger der er en flyvende tallerken over Odense!"
2. artikel i bladet Rapport nr. 23. "Dette er dødens trekant. Er det hér væsener fra andre planeter samler viden om Jorden?"
3. artikel i bladet Ude og Hjemme nr. 13. af Allan Mathisen: Han har en særpræget hobby, han stjæler fotos fra satelitter, og han gør det i sin dagligstue!
4. Nu tror selv videnskabsmænd på det: "Der er mere mellem himmel og jord..."
5. artikel i bladet Ude og Hjemme nr. 19. "Er det vejen til jordens indre?" - "Fantastiske grotter, med et fantastisk dyreliv".
6. artikel i bladet Ude og Hjemme nr. 21. af Frede Melhedegaard: "Søjlen er et bevis. Her har været væsener fra rummet!!!"

7. artikel i bladet SAMVIRKE nr. 5. "Faren fra rummet!" Det er om dele af raketter m.m., der kan falde ned i hovedet på os!

Det blev gennemlæst af medlemmerne og lagt op til debat-
emner og diskuteret bagefter.

Så læste formanden (Palle) nogle artikler op, som han havde samlet og skrevet ned med egne kommentarer. Følgende var:

1. "Er "guderne" tidsrejsende fra en anden dimension?"
2. "Hvorfor det, der er sandhed, ikke må være sandhed?"
3. "VENUS, bosættelsesområde for menneskeheden?"

Disse artikler kommer muligvis i MEDLEMSBLADET.

"Bermuda-trekanten" blev diskuteret meget og indgående. Derefter blev der indbetalt kontingent til kassereren (Jørgen), og det blev vedtaget at indsende mødereferat til Studiekredsbladet efter opfordring fra formand og kasserer! Der blev desværre ingen "blad" denne gang, da trykkeriet (Christian) har haft så meget at bestille - så medlemsbladet måtte vente!

Vi håber, at bladet udkommer før næste møde, der er berammet til mandag den 30. juni 75, og ikke som tidligere bestemt mandag d. 23., da det jo er Sct. Hans-aften, og alle ønsker at tage til bålfeest i stedet!

Mødested og -tid er det samme, og det bliver sidste gang inden sommerferien. Næste møde efter ferien bliver mandag d. 18. august. Forinden afholder vi bestyrelsesmøde, torsdag d. 14. august hos Palle.

Sekretæren i BUFOC, P. Marker

(fortsætter næste side!)

Redaktionen har som tidligere nævnt modtaget en del avisartikler. I det følgende bringes nogle udpluk derfra:

Bornholms Tidende, 18.3.1975.

"Ved kunstigt tidevand eller psykisk kraft?"

"Uenighed på UFO-mødet i går om, hvordan Cheopspyramiden blev bygget".

Artiklen tager sit udgangspunkt i et foredrag, der blev afholdt på Centralbiblioteket i Rønne af John Gjerrow Jensen. John Jensens konklusion er, at Cheopspyramiden blev rejst ved et kunstigt skabt tidevand, hvortil der krævedes tusinder af krukker fyldt med vand og huller i jorden, der var 41 meter dybe. Til sidst omtales Frede Melhødegård, Erich von Däniken og en "verdenskongres i Zürich", arrangeret af The Ancient Astronaut Society.

Bornholms Tidende, 26.4.1975.

"Jeg tror, at jorden har haft besøg fra rummet - siger Ejvind Larsen Køhlert, der fortæller om sine mystiske iagttagelser - bl.a. da han kørte som vognmand".

Forskellige karakteristiske afsnit fra den lange avisartikel skal citeres i det følgende:

"Ejvind Larsen Køhlert i Strøby hører til de personer, der er overbevist om, at der er mere mellem himmel og jord, end man umiddelbart kan se. - Jeg er overbevist om, at jorden tidligere har haft besøg fra andre kloder, fortæller han. Historien om Bethlehemsstjernen og de vise mænd er et af de tilfælde, der kan have betydet, at vi havde besøg fra fremmede kloder. - Jeg tror også, at den særlige facon, kirketårne, især i de katolske lande, har, kan tyde på, at der har været en atomalder før på en anden klode, og den er kommet her til, men stort set glemt und-

tagen for symbolernes vedkommende. Tårnet ligner en måneraket, og er i toppen forsynet med kryds og ring som en radar på et skib.

- Da Uri Geller for en tid siden viste mærkelige ting, han kunne få til at ske, gav det anledning til, at Køhlert prøvede at forske nærmere med hensyn til sine oplevelser. Han forsøgte at finde frem til nogle mennesker, der har arbejdet med disse spørgsmål. Han vidste, at de havde boet i Svaneke, nemlig Jens og Mette Doller, men det er flere år siden, de er flyttet. Mette Doller kom imidlertid på besøg i Svaneke, og der blev lejlighed til at fortælle hende om Køhlerts erfaringer. - Mette Doller blev meget optaget af en bog om flyvende tallerkener. De, der studerer rumfolk, mener, at de væsener, der stammer fra andre steder også har fast fysisk form.

-Jeg mener, at der er verdner ved siden af vores, både ovenover, nedenunder og igennem, og at de alle sammen har forbindelse med det egentlige gudsbegreb, der er grundlag for alle religioner.

- Jens Doller studerede allerede dengang teosofi, der bl.a. drejer sig om uendelige tidsperioder og de uendelige rum. Senere gik ægtefællerne i gang med pendulforsøg og kom herigennem i forbindelse med en intelligens, der kalder sig CID. - Fru Doller tror på sjælevandring. Hun mener, at sjælene genfødes. Selv har jeg i en tidligere tilværelse været heks, siger hun, og jeg har endnu noget af disse evner tilbage i mine hænder, men jeg bruger det næsten aldrig".

Dette et eksempel på, hvad der også kan skrives i de bornholmske aviser. Man evner ikke rigtigt at udskille det ene fra det andet. Artiklen må virke ret fascinerende på folk, der har lyst til at læse seriøst stof om de uidentificerede flyvende objekter.

(fortsætter næste side!)

Bornholms Tidende, d. 22.5.1975.
"Hieroglyfferne kan løse verdens problemer. Rønne-bo deltager som den ene af to danskere i international fortidskongres, hvor fortids gåder bliver set i sammenhæng med nutids problemer".

"Det er på tide, at den almindelige, statsdrevne forskning begynder at beskæftige sig med fortidens gåder. Det er nemlig dér, løsningen på nutidens største problemer skal findes. Det er pyramideforskeren John Gjerrow Jensen, Rønne, og fortidsforskeren Frede Melhedegaard, Tim i Jylland, overbevist om. Som de eneste danskere er de inviteret til at deltage i en international fortidskongres i Zürich fra den 29. til den 31. maj. I alt ventes 1000 delegerede og 16 talere til kongressen, som er arrangeret af The Ancient Astronaut Society med den kendte forfatter Erich von Däniken som vært".

Artiklen fortsætter med at berette om Frede Melhedegaards foredrag på Zürich-kongressen. Hieroglyfferne er Melhedegaards ledetråd, fra hvilken han tager sit udgangspunkt. Han vil ved kongressen fremlægge et elektrisk stik, fremstillet ved hjælp af hieroglyfferne. Desuden vil han vise nærfotografier af indiske sten-søjler, der er drejet på en drejebank!

BORNHOLMS UFO CLUB udgiver et medlemsblad, der udkommer 6 gange årligt og koster 24 kr.

BUFOC's formand:

Palle Christensen,
Hallandsvej 1,
3700 Rønne

BUFOC's arkivar:

Chr. Bidstrup,
Skolestræde 1,
3700 Rønne
(03) 95 11 21

N Y T F R A
S V E N D B O R G
U F O C L U B

Et kort referat af vores møde den 3. juni 1975.

Vi blev i alt fire mand, deriblandt én af de nye. Den anden kunne ikke komme på grund af natarbejde.

Observationsturen ud til vandtårnet måtte desværre aflyses på grund af, at det var overskyet.

Vi diskuterede i stedet for nogle gamle rapporter. Tiden går hurtigt, når man først begynder at diskutere, og inden vi fik set os om, var det te-tid. Efter teen og franskrødet besluttede vi at hæve mødet, eftersom klokken var blevet mange (23.30).

Vi blev enige om, at næste møde først skulle være tirsdag den 2. september 1975 kl. 19.30 hos Frank.

Bjarne Petersen

Kontakt-adresse:

SVENDBORG UFO CLUB,
Frank Lerbæk,
Sanddalsvænget 17,
5700 Svendborg,
Tlf. (09) 21 58 44

- - - - -
H U S K -

AT GRUPPERNES MATERIALE TIL
SB NR. 5/1975 SKAL VÆRE REDAK-
TIONEN I HÆNDE SENEST LØRDAG
DEN 13. SEPTEMBER 1975.

HUSK, AT UDEN STOF BLIVER DER
INTET BLAD !!!!!

D E B A T -

K A S S E N

Til SB's DEBATKASSEN

I forbindelse med Steen Landsy's indlæg om "Samarbejde om UFO-sagen i Danmark" i nr. 3 af Studiekredsbladet kan der jo nok tilføjes nogle bemærkninger fra landets andre UFO-organisationer, hvilket Torsten Dam-Jensen da også efterlyser.

En begyndelse til et samarbejde blev allerede gjort i 1974, idet repræsentanter fra FUFOS, Fredericia UFO gruppe og SUFOI mødtes den 13. juni. Der blev bl.a. hér lavet et udkast til en samarbejdsaftale, hovedsagelig med hensyn til behandling af UFO-rapporter, og meningen var så, at de enkelte repræsentanter skulle tage dette udkast med hjem til de respektive grupper til diskussion, hvorefter vi skulle gå videre med projektet. Da FUFOS og Fredericia UFO Gruppe havde forbindelser med DUC/Willy Wegner og IGAP var disse organisationer også bragt med i udkastet. Resultatet var imidlertid 0 lig 0. Det hele har mere eller mindre siden da sovet tornerosesøvn! Svar fra de implicerede udeblev!

Retfærdigvis skal siges, at SUFOI i den sidste tid har modtaget enkelte rapporter fra FUFOS og Fredericia UFO Gruppe, direkte eller indirekte, men det egentlige samarbejde, som de andre grupper tidligere var så forhippet på at få indledt, er øjensynligt blevet uden interesse. Med hensyn til aftalerne om offentliggørelse af alle nye rapporter i SB er

er SUFOI i fuld gang med dette arbejde. Det tager tid, men det bliver trods alt gjort, og det omtalte årshefte bliver realiseret - trods manglende samarbejde fra de andre grupper!

I Steen Landsy's indlæg synes jeg adskillige ting burde være gjort mere klart. Det er da meget positivt, at han svinger sig op i de højere luftlag og forklarer, hvor meget der kunne overkommes, hvor megen oplysning om UFO'er vi kunne give folk, hvor megen slagkraft vi ville få etc. etc., hvis vi bare slog os sammen i én stor organisation. Det er da sikkert også rigtigt - blot overses en ret væsentlig ting i denne sammenhæng, nemlig at et sådant samarbejde, for at skulle virke bare nogenlunde effektivt, kun kan realiseres mellem parter, der har nogenlunde samme syn på den sag, der skal samarbejdes om.

Jeg tror, at hér ligger sagens kerne, ondets rod, eller hvad man nu vil kalde det, årsagen til tidernes ævl og kævl mellem de danske UFO-organisationer.

Lad os f.eks. bare se på FUFOS, IGAP og SUFOI! FUFOS holder foredrag om små, hårrejsende UFO-nauter og udgiver hefter om diverse kontaktberetninger på en måde, så SUFOI absolut ikke har noget ønske om at acceptere, endsiige lægge navn til. Det har lugtet mere af sensation og business end af saglig orientering. Læg så yderligere hertil FUFOS' især tidligere skønsonne rodensammen af UFO'er, tankekraft, astrologi, telepati og fodterapi. SUFOI's formål er blandt andet at orientere om UFO-sagen på en sådan måde, at saglige videnskabsmænd kan fatte interesse for sagen

og medvirke til, at der virkelig bliver sat videnskabelig kapacitet ind på at løse problemet. Skulle vi begynde at blive sat i bås med den materiale-kvalitet, som FUFOS præsenterer, er jeg bange for, at vort arbejde vil blive sat lo år tilbage. Det er muligt, at FUFOS betegner SUFOI's arbejds-metode som tør og kedelig og selvtilstrækkelig, men vi mener til gengæld, at vi kan være vort stof bekendt og så vidt muligt undgår at løbe med den første den bedste sensation, før vi i det mindste har sikret os, at sagen har et rimeligt skin af sandfærdighed eller er undersøgt af kompetente personer.

Med hensyn til IGAP er skillelinien mere klar - ellers skulle det interne IGAP da være væsentlig anderledes end det officielle! IGAP's alfa og omega er George Adamski og alt hans væsen og alle hans tanker. Hvad denne mand én gang har sagt om UFO'er og beslægtede emner er den rene sandhed - basta! At skulle arbejde ud fra sådanne præmisser i SUFOI ville være utænkeligt, ligesom at give udtryk for en så bombesikker overbevisning om at sidde inde med den "eneste sande UFO-viden" som f.eks. H.C. Petersen i IGAP gør, ikke lige er sagen for en organisation, der prøver at være objektiv og orientere sagligt om UFO'erne.

Med den indstilling, de ledende har til hele UFO-problematikken i de forskellige UFO-organisationer herhjemme, tvivler jeg på, at et nært samarbejde kunne realiseres. SUFOI ville absolut ikke bryde sig om at skulle få FUFOS- eller IGAP-præg, ligeså lidt som vel disse organisationer ville bryde sig om at skulle

følge SUFOI's linie. Hvem der har ret, og hvem der har knald i låget eller kører UFO-sagen på vildspor vil der næppe kunne opnå enighed om.

Steen Landsy siger blandt andet til sidst i forbindelse med ønsket om samarbejde, at "vi arbejder ikke for prestige, for medlemstal, for egenkærlighed udtrykt i stolthed". Jeg kan ikke rigtig se sammenhængen med egenkærligheden, men med hensyn til prestige og medlemstal er vi ikke enige. SUFOI arbejder i høj grad for medlemstallet, at få så mange mennesker gjort opmærksom på hele UFO-sagen som muligt, at nå så langt ud i landet med oplysninger om dette fænomen som muligt. Dermed vil vi eventuelt kunne ændre den negative eller ævidende indstilling til fænomenet, som længe har hersket. Og prestigen - jo, så sandelig arbejder vi for prestigen - UFO-sagens prestige - blandt andet ved at orientere så sagligt og objektivt som UFO'erne som muligt og derved interessere mennesker i fænomenet, som ellers ville have affejet det som vås og hallucinationer. I det øjeblik, UFO-sagen får så megen prestige, at den bliver accepteret som et videnskabeligt problem, er vi nået halvejs og lo gange længere, end vi er i dag.

SUFOI's skepsis med hensyn til et samarbejde med de andre UFO-grupper i landet hænger nøje sammen med opnåelsen af dette mål - med UFO-sagens prestige. SL's fremtidsønske om et fælles blad skulle også være besvaret med ovenstående. Om et samarbejde kan komme i stand ved enkelte sager vil afhænge af disse sagers art, og kan vel diskuteres fra gang til gang mellem de implicerede.

FLEMMING AHRENKIEL,
Formand for SUFOI

M A N D I S O R T

C A D I L L A C S

D O B B E L T G Å N G E R E O G L A S E R S T R Å L E R

Artikelserie i 2 dele af John J. Robinson (ass. udgiver, SAUCER NEWS)

DEL II

BEDRAGERNE

I løbet af den første uge af maj 1968 standsede en bil på den anden side af vejen til George Smyth's hjem. Tre mænd steg ud. Skønt Smyth aldrig havde set mændene før, identificerede han dem hurtigt ud fra et billede, der var blevet offentliggjort i SAUCER NEWS. De tre mænd var John Keel, Gray Barker og James W. Moseley - det troede han da. Smyth, der havde fået øje på mændene fra et vindue på 1. sal, løb ned ad trappen for at hilse på dem, kun for at se deres blå folkevogn køre hastigt bort ad vejen. Den bar ingen nummerplade.

Da Smyth følte, at der havde været noget mærkeligt ved mændene, ringede han til Moseley og Barker, der fortalte ham, at de ikke havde været hjemmefra hele dagen. Han undersøgte igen billedet. Skønt mændene havde ansigtskarakteristika identiske med mændene på billedet, også Keel's store skæg, vidste Smyth, at der havde været noget helt forkert med det, han nu troede havde været en personifikation. Så huskede han: Barker og Keel havde haft samme højde - det var imitatorerne - medens Moseley var den mindste i gruppen. I virkeligheden var rækkefølgen i højden

på billedet Barker-Moseley-Keel! Hvem imitatorerne så end var, havde de lavet fejl med højderne.

En uge senere, da han passerede en parkeringsplads på vej hjem fra arbejde, steg tre mænd ud af en sort Plymouth, årgang 1960-62, der bar West Virginia-nummerplader (mærkeligt fordrejede, idet "West Virginia" var trykt på toppen af nummerpladen i stedet for i bunden - medens numrene "1436" senere har vist sig ikke at eksistere på sådanne plader uden nogen anden type forstavelse eller betegnelse).

Mændene tiltalte ham, som om de vidste alt om ham, selv om de spurgte ham, om han hed George Smyth. Da han svarede bekræftende, frenviste de SAUCER-medlemskort, der bar navnene Arthur Davidson, Thomas Murphy og Walter Mulburry (eller Mulbarberry). De hævdede dernæst, at de udmærket var klar over alle de hændelser, der var hændt Smyth, og som han havde berettet om for SAUCER NEWS. De ønskede simpelthen, at han skulle fortælle dem om begivenhederne, som de havde udspillet sig. Smyth refererede så igen hele serien af mærkelige oplevelser for dem, medens en af dem noterede ned. Dernæst skyndte de ham til at fortsætte med at rapportere alle fremtidige hændelser til SAUCER NEWS.

(fortsætter næste side!)

Senere erfarede Smyth, da han ringede til Gray Barker, at hverken Barker eller nogen anden medarbejder havde afsløret nogen informationer til nogen-
somhelst.

VORES HUS HOLDES UNDER OPSYN

I løbet af sidste uge af maj måned syntes den ejendommelige serie af hændelser at trække nærmere mit hjem, da min kone, Mary, under vores samtale omkring middagsbordet nævnte, at han havde bemærket nogle underlige folk nær ved huset hver morgen, når hun gik på indkøb.

En stor sort bil var parkeret nær vores hoveddør og en statueagtig, høj mand med meget lyst hår stod altid ved siden af den. Bilen, fortalte hun mig, havde lysende rød polstring. Den høje mand havde imidlertid ikke fremkaldt nogen ængstelse hos hende. Men en mørk-hudet mand i et mørkt sæt tøj havde set gennemtrængende på hende, når hun kom ud af hoveddøren og havde så stirret ind i entreen som for at konstatere, om nogen andre kom ud. Efter at dette havde hændt i fire på hinanden følgende dage, var det ved at gå hende på nerverne. Hun havde tøvet med at nævne det, fortalte hun mig, af frygt for, at jeg skulle tro, at hun "så ting", og hun forsikrede mig, at hun faktisk havde set mændene.

Jeg spekulerede på dette, thi jeg vidste, at når jeg gik på arbejde kl. 8.00 hver morgen, havde jeg ikke set nogen på gaden. Hvem mændene end var, undgik de mig, men dukkede op en halv time senere, når Mary gik i byen. Hvorfor forsøgte de ikke at fortrække MIG, for jeg havde været involveret i SAUCER NEWS-forsk-

ningen af Smyth's oplevelser og andre mærkelige hændelser?

Pludselig huskede jeg, at James W. Moseley's navn stod på min postkasse. Han gjorde dette, så han kunne modtage post fra visse fortroelige kilder på vores adresse - og så blev han ofte i flere dage ad gangen i vores hus, når han var engageret i efterforskningsprojekter, der krævede megen læsning og koncentration (således kunne han undgå telefonopringninger og mange personlige besøg af venner og folk, der var interesseret i at interviewe ham).

Kunne det være, at de besøgende var i færd med at undersøge Jim og var relativt uinteresserede i Mary og mig?

Jeg ringede straks til Jim og fortalte ham om mændene, skønt støj på linjen fik mig til at tro, at telefonen blev aflyttet. Jim bad mig instruere Mary for at sikre os bilens nr. og foreslog mig at gøre hende bekendt med Cadillac-emblemet, så hun muligvis kunne genkende det. (Både Jim og jeg vidste, at de fleste rapporter om de sorte mænd omhandlede en stor bil, sædvanligvis en Cadillac).

Telefonopringningen satte helt givet endnu en række begivenheder i gang, som er svære - eller umulige - for mig at forklare.

Næste morgen, da Mary gik på indkøb, var der ingen, der stod ved fabriksindgangen som sædvanligt. Det gjorde heller ikke en stor sort bil med et blegansigtet individ. Da hun kom hjem, så hun Moseley dér ude midt på vejen, medens han nærmest opførte sig som en trafik-betjent! Hun stod og betragtede ham i måske 3-4 minutter, medens han vendte og drejede sig i alle retninger, til-

(fortsætter næste side!)

syneladende uden at bemærke eller genkende hende. Mary havde indtryk af, at han prøvede på at se, hvad der ville ske, hvis han stillede sig selv til skue, og at han tydeligvis ønskede, at hun skulle nærme sig ham. Så gik hun ind i huset. Hun tænkte kun lidt over det, ud over at det var meget tidligt for Jim, der sædvanligvis først stod op ud på eftermiddagen, at være i Jersey City (Jim boede på det tidspunkt på Manhattan, og turen til Jersey City ville have taget ca. 45 minutter).

En kolonialvare, hun havde glemt at købe, gjorde det atter nødvendigt for hende at tage til byen, så hun gik ud igen. Jim stod stadigvæk på det samme sted, idet han fortsat kikkede i alle retninger uden at bemærke hende. Hun bemærkede, at medens han var klædt i det sædvanlige forretningstøj, bar han også den grå frakke, som han havde haft på sidste vinter. Hun vidste, at jeg var gået på arbejde kun iført mit forretningstøj, og at jeg havde ladet en bemærkning falde om, hvor varm morgenen var. Faktisk var frakken den eneste omstændighed, der virkelig havde slået hende som værende mærkeligt ved hans forekomst midt på vejen dér.

Hun gik på indkøb, og da hun vendte tilbage, stod hun igen og betragtede Jim på hans "post". Så gik hun ind i huset og begyndte at klargøre morgenbordet med den tanke, at Jim sikkert ville ringe på klokken, få en kop kaffe og en sludder, før han vendte tilbage til New York City. Hun spekulerede også igen på, hvordan Jim havde klaret at stå så tidligt op - for han elskede at lave sit UFO-efterforskningsarbejde sent om natten og i de tidlige morgentimer, langt væk fra jaget på kontoret og de mange

telefonopringninger.

Ca. 10 minutter efter ringede telefonen, og det var Jim. Han forklarede, at han stadigvæk lå i sengen, men var vågnet og var begyndt at spekulere på MIB-situationen. Han fik en indskydelse til at ringe til hende, kort før han faldt i søvn igen. Hun spurgte hende, om hun havde kikket udenfor for at se, om mændene stadigvæk var der.

Uden nogen forklaring bad hun Jim om at holde telefonen. Så løb hun udenfor (man kan ikke se gaden fra vores vinduer). Jim eller manden, som havde set nøjagtigt ud som ham, var der ikke længere, og for første gang virkede dette meget enerverende på min kone. Hun spekulerede på, om hun "fantaserede ting" som følge af hendes bekymringer omkring de besøgende. Hun løb tilbage til huset og prøvede på at forklare, hvad hun havde set, til Jim, skønt hun på det tidspunkt var blevet temmelig rystet.

Skønt han ikke helt kunne forstå, hvad hun havde set, rådede Jim hende til enten at forblive i huset eller løbe over til naboens hus og blive der, indtil jeg var vendt hjem den aften.

Da jeg kom hjem, fandt jeg en meget forskrækket kone, som på det tidspunkt havde genfundet fatningen og var i stand til at give mig alle detaljerne på sammenhængende vis.

Jeg ringede til Jim, og skønt jeg lavede skæg med ham om Mary's oplevelse af dobbeltgangen, ønskede jeg i al hemmelighed, at jeg blev i stand til at få fingrene i imitatoren. Sent den nat ringede jeg til Gray Barker og gav ham alle detaljerne, og han havde tilbøjelighed til at forbinde det med Smyth-rapporten om de imperfonifikationer, der er beskrevet

vet tidligere.

Dagene gik, uden at noget videre hændte. Mary var imidlertid begyndt at forlade huset på samme tid som jeg om hverdage og ville besøge forskellige naboer, medens jeg var borte. Lørdag den 18. maj ringede Jim for at lave arrangementer for Timothy Green Beckley og ham selv for at besøge mig og lave kopier af nogle af mine mange båndoptagelser. Vi blev enige om, at de skulle ankomme tidligt (på grund af Jim) den næste morgen klokken ti.

Da de nærmede sig mit hus, lagde de mærke til en sort Cadillac, der stod parkeret foran den lukkede fabrik ved siden af. De besluttede ikke at standse, men at køre rundt om husblokken og køre forbi foran huset nogle gange for at observere og tage billeder (Jim havde betænksomt taget sit fotografiapparat med sig). De lagde også mærke til den mørkhudede mand, Mary havde beskrevet, stående i fabriksindgangen. Det lykkedes dem kun at køre forbi to gange og at sikre sig de to billeder, der ledsager denne artikel, før manden helt givet flygtede. På den tredje tur rundt om huset var både han og Cadillac'en væk.

Mary har identificeret manden på fotografiet som den samme person, som havde set så gennemtrængende på hende de fire morgener.

Medens dette skrives (1.7.1968), har der ikke været nogen gentagelser af besøgene. Dog ringede George Smyth til mig den 11. juni 1968 med en rapport, der syntes at have noget at gøre med Mary's oplevelser.

Han spurgte mig, hvad jeg troede Jim havde lavet i Elizabeth den morgen, og jeg svarede,

at han ikke havde været dér, for jeg havde lige talt med ham i hans lejlighed, efter at have vækket ham for at få et telefonnummer, som jeg indtrængende havde brug for.

Smyth fortalte så, hvad der var sket. Han havde været med bussen på vej til arbejde som sædvanligt og havde bemærket Jim stående foran Cartarret Hotel i Elizabeth, idet han passerede stedet på sin sædvanlige rute. Jim, sagde han, havde smilet og vinket til ham. Smyth fastslog, at Jim havde et gråt sæt tøj på, med stribet slips og hvid skjorte (Moseley's yndlingspåkledning). Den eneste irrellevante oplysning drejede sig om en frakke, som "Jim" bar på armen, som Smyth beskrev. Jim har så vidt jeg ved aldrig haft en sådan type frakke på.

En dag eller to efter denne hændelse begyndte Smyth at høre fra bekendte, der fortalte ham, at de var blevet udspurgt af en meget høj mand, der også stillede spørgsmål om Smyth. Alle undtagen én havde bedt om mandens identification, hvorefter han forsvandt brat uden flere spørgsmål. Disse spørgsmål fra den høje fremmede havde én ting til fælles: alle var ansatte eller ejere af forskellige spisesteder, som Smyth besøgte nær hans arbejdsplads. Tilsyneladende havde den høje mand allerede en del oplysninger om Smyth (skønt en pølsemand, den fremmede havde talt med, vidste meget om Smyth, syntes han dog at være ude af stand til at give ham oplysninger om noget, han ikke vidste i forvejen!

I løbet af aftenen den 15. juni ringede Smyth's telefon, og en "kultiveret stemme", som han beskrev den, rådede ham til at holde op med al tallerken-forskning og at afbryde enhver forbindelse med Barker, Moseley,

Beckley, Keel og mig selv. Desuden skulle han ikke komme til den forestående kongres af Videnskabelige Ufologer i Cleveland (USA). Hvis han ikke fulgte rådene, ville han fortryde det slent, advarede stemmen.

Siden ikke kender Beckley eller udveksler oplysninger med ham, og eftersom han ikke planlagde at komme til Kongressen, var opringeren tilsyneladende delvis forkort informeret.

Den 18. ringede Smyth for at fortælle mig, at han havde været ude af stand til at gå på arbejde den dag på grund af en særligt ophidsende hændelse. Tidligt om morgenen, da han forberedte sig på at tage af sted og nå bussen, var hans hund begyndt at hyle som en ulv, medens den kikkede ud ad vinduet. Smyth gik hen til vinduet og så ud. På den anden side af vejen var der en stor sort bil med en mand på førersædet og to mænd bag i, der begge sad med noget elektrisk udstyr. En af mændene bar tilsyneladende hovedtelefoner, medens den anden hævdede en mærkelig tingest, som han beskrev som et "krystal-hjul". Hjulet begyndte at gløde med et gyldt lys. Så koncentreredes lyset pludseligt i en gul stråle, der skød ud og ramte Smyth i forhovedet, idet han følte et hedeslag. Før han bekvæmede, var han i stand til at notere bilens nummer ned. Den lignede en US Government-plade og bar identifikationen "U 1436". Bilen kørte hurtigt bort, efter at strålen havde ramt Smyth. Da han kom til bevidstheden igen, led han af en dundrende hovedpine. Hovedpinen blev ved hele dagen igennem, og Smyth bekvæmede yderligere to gange.

DE HAR OGSÅ VÆRET I CLEVELAND

Ved Cleveland Kongressen hænd-

te en temmelig mærkelig begivenhed i spisestuen til "Wild Boar Inn", en del af Sheraton Airport Motor Inn, hvor de fleste af de sovende delegerede var indlogerede. På aftenen, der fulgte efter det åbne møde, mødtes en gruppe delegerede for at spise frokost før afgang til auditoriet på Valley Forge High School, hvor de offentlige foredrag skulle foregå.

Bordene, hver med fire stole, var optaget af Kongressens elite, sådanne som kaptajn Robert Loftin, Moseley, Beckley, Ralph Fanning, Gene Duplantier og Allen H. Greenfield. Mary og jeg, sammen med Barker og Roseanne Matuca (bibliograf, interesse- ret i ufologi, som netop har tilendebragt et katalog om Moseley's enorme UFO-litteratur-samling og som er i færd med at prøve på at efterspore de mange bøger, som fornylig er forsvundet.

Pludselig stirrede Mary over bordet, direkte bag mig, og nær døren til kroen. Med en stemme, der pludselig var blevet hævet, og som chokerede os alle, udbrød hun: "Vær på vagt, alle sammen, vi bliver iagttaget. Stille allesammen! Vi er under overvågning!"

Barker så op fra sin sene morgenmad for at finde ud af, hvad der havde forårsaget Mary's ophidselse. Han sagde intet, men stirrede blot forbi mit hoved. Så hurtigt som anstændigheden tillod det, lykkedes det mig at vende min stol og mit hoved for at se i den retning. Jeg så ryggen af to mandsfigurer, der forlod stuen på den mest forhastede måde.

Mary, der havde betragtet mændene i nogle minutter, før hun talte ud, og dernæst i hendes angst havde skreget temmelig vildt, fortalte os, at en meget bleg, blåøjet mand med sølvfarvet hår havde stirret på Barker

fra et udækket bord nær indgangen til stuen. Han havde været klædt i en sort rullekravesweater og havde fulgtes med en anden mand, i sort tøj, og som bar store solbriller. Sidstnævnte havde ikke kikket på gruppen. Men da Mary udstødte sit skrig, forekom han at være blevet overrasket, hurtigt på benene og gjorde tegn til den sølvhårede mand til at følge ham.

Det er alt, hvad der er at sige om den sag indtil nu, hvor dette skrives. Barker ringede til mig umiddelbart efter at han var kommet hjem fra Kongressen, idet han fortalte, at han havde været ude af stand til at undslippe den konstante forfølgelse af en bil, kørt af en mørklædt præst, som forfulgte ham det meste af vejen hjem fra Cleveland.

Oversættelse: T. Dam-Jensen

N B

DEBATKASSEN er færdig med "de sorte mænd" for denne gang. Jeg håber, at artikelserien har kunnet give nogle væsentlige oplysninger om MIB-sagen for læserne. Selv vil jeg pege på følgende svagheder ved sagen:

- 1.) Sagen om "de sorte mænd" høres udelukkende omtalt i USA. Jeg har hidtil aldrig læst en rapport, hvor tilsvarende begivenheder var udspillet sig i Europa, Asien, Australien, Afrika. MIB er således udelukkende et amerikansk fænomen!
- 2.) De begivenheder, der berettes om i ovenstående artikelserie, finder hele tiden sted inden for en lille, sluttet cirkel. Det er hele tiden de samme 8-10 mennesker, der er involveret i sagen, ligesom det kun er nogle få mennesker, der ustandselig kommer ud for mærkelige begivenheder.

Læserne opfordres til at tænke disse punkter nøje igennem og komme med kommentarer. Desuden beder jeg læserne om at komme med forslag til nye specielle UFO-emner, der kunne trænge til en grundig analyse i DEBAT-KASSEN!